

Orman, Lojistik Regresyon, Radyal Temelli Fonksiyon Ağları, Karar Ağaçları, Destek Vektör Makinesi ve Çok Katmanlı Algılayıcı bulunmaktadır [2].

KNN (K En Yakın Komşular) sınıflandırması, ilk 10 veri madenciliği algoritmasından birisidir [3]. KNN etkili bir tembel öğrenme algoritmasıdır ve gerçek uygulamalarda başarıyla geliştirilmiştir. Klasik kNN yöntemi önce bir test numunesi için en yakın k eğitim örneklerini seçer ve daha sonra en yakın k eğitim örnekleri arasında ana sınıfı içeren test örneğini tahmin eder [4]. Basitlik, kolay anlaşılır ve nispeten yüksek kNN performansı nedeniyle meme kanserinin varlığını tahmin etmede kullanılmıştır [5].

Makine öğreniminde DVM'ler, sınıflandırma ve regresyon analizi için kullanılan denetimli öğrenme modelleridir. DVM'ye atıfta bulunurken, genellikle doğrusal DVM değil, tanımlanmış çekirdek yöntemleri anlamına gelir. DVM eğitim algoritması, bir kategoriye veya diğerine yeni örnekler atayan bir model oluşturur ve bu da olasılık dışı olmayan bir ikili doğrusal sınıflandırıcı yapar. DVM modeli, örneklerin uzaydaki noktalar olarak temsil edilmesidir, böylece ayrı kategorilerin örnekleri mümkün olduğunca geniş bir açıklığa bölünür [6].

Patricio vd. (2018), son zamanlarda obezite ile ilişkili meme kanseri profillerinde bir deregüasyonu doğruladıklarından dolayı [7], meme kanserinin varlığını tahmin etmek için rutin kan analizleri, özellikle glikoz, insülin, HOMA-IR, leptin, adiponektin, resistin, MCP1, yaş ve vücut kitle indeksi parametrelerinin iyi bir aday seti olduklarına inanmaktadırlar [8].

Bu çalışmanın amacı, iki farklı temel sınıflandırıcının meme kanser tahmininde performanslarını karşılaştırmak ve algoritma girişlerine uygulanan farklı öznelik seçimlerinin tahminlere etkisini araştırmaktır.

2. MATERYAL VE METOT

Meme kanseri, meme hücrelerinden kaynaklanan kötüçül bir tümördür. Genetik yapı, yaşlanma, aile öyküsü, çocuk sahibi olmama, adet dönemleri, obezite gibi bazı risk faktörler, meme kanseri geliştirme olasılığını artırdığı bilinmektedir. Bu çalışmada, UCI kütüphanesinden [9] elde edilen Glikoz, Resistin, yaş, insülin direnci için Homeostaz Model Değerlendirmesi (HOMA-IR), Vücut Kitle İndeksi (VKİ), İnsülin, Leptin hormonu, monosit kemo-çekici protein 1 (MCP-1) ve Adiponektin hormonu gibi 9 farklı öznelik ve 116 örnekten oluşan meme kanseri Coimbra veri seti kullanılmıştır. Özneliklerle ilgili istatistiksel bilgiler Tablo 1'de gösterilmiştir. Veri seti, 52 sağlıklı ve 64 hastalıklı olmak üzere toplam 116 kişinin örneklerinden oluşmaktadır.

Tablo 1. Özneliklerle ilgili istatistiksel bilgiler

No	Öznelikler	Minimum	Maximum	Ortalama	St. Sapma
Ö1	Glukoz (mg/dL)	60.00	201.00	97.79	22.53
Ö2	Resistin (ng/mL)	3.21	82.10	14.73	12.39
Ö3	Yaş (yıl)	24.00	89.00	57.30	16.11
Ö4	VKİ (kg/m ²)	18.37	38.58	27.58	5.02
Ö5	HOMA-IR	0.47	25.05	2.69	3.64
Ö6	Leptin (ng/mL)	4.31	90.28	26.62	19.18
Ö7	İnsülin (µU/mL)	2.43	58.46	10.01	10.07
Ö8	Adiponectin (µg/mL)	1.66	38.04	10.18	6.84
Ö9	MCP1 (pg/dL)	45.84	1698.44	534.65	345.91

Model geçerliliğini doğrulamak için 10 katlamalı çapraz doğrulama (10 fold) ve temel sınıflandırıcılar olarak K en yakın komşu (KNN) ve destek vektör makineleri (DVM) yöntemi kullanılmıştır.

Modellerin performansını çıkarmak için karışıklık matrisinden (confusion matrix) yararlanılmıştır. Karışıklık matrisi, sınıflandırma tahminin doğruluğunu değerlendirmek için kullanılan önemli bir ölçümdür. Matrisin Gerçek Negatif (TN), Gerçek Pozitif (TP), Yanlış Negatif (FN) ve Yanlış Pozitif (FP) olarak adlandırılan dört elemanı Tablo 2’de gösterilmiştir.

Tablo 2. İkili sınıflandırma için karışıklık matrisi

KNN Karışıklık Matrisi				
		Tahmin Sınıfı		
		Sağlıklı	Hasta	Toplam
Gerçek Sınıfı	Sağlıklı	TP	FP	TP+FP
	Hasta	FN	TN	FN+TN
	Toplam	TP+FN	FP+TN	

Sınıflandırıcı modellerinin performanslarını değerlendirmek için karışıklık matrisinin yardımıyla doğruluk, duyarlılık, özgüllük, hassasiyet ve F1 skorları (hassasiyet ve duyarlılığın harmonik ortalaması) kullanılmıştır.

3. BULGULAR

Meme kanser tahmini için yapılan sınıflandırma işleminin ilk basamağında, 9 öznitelik girişli KNN ve DVM yöntemleri denenmiştir. KNN için komşu sayısı 10, minkowski mesafe ölçülü kübik tip ve DVM için ise çekirdek fonksiyonu gaussian, skalası 3 olan Medium Gaussian tip eğitim kullanılmıştır. İkinci basamakta ise ilkinde 9 girişli olarak daha başarılı olan DVM tekniğine ayrı ayrı 4 öznitelikli (Glikoz, Resistin, yaş ve VKİ) ve 5 öznitelikli (Glikoz, Resistin, yaş, VKİ ve Adiponektin) girişler uygulanmıştır. Sınıflandırma işlemlerinde farklı öznitelik ve sınıflandırıcı algoritmalarından elde edilen karışıklık matrisleri Tablo 3’de gösterilmiştir.

Tablo 3. Öznitelik ve sınıflandırıcı algoritma seçimlerine karışıklık matrisleri

KNN Karışıklık Matrisi				
		Tahmin Sınıfı		
		1	2	Toplam
Gerçek	1	42	10	52
	2	21	43	64
	Toplam	63	53	116

a) 9 öznitelikli KNN

DVM Karışıklık Matrisi				
		Tahmin Sınıfı		
		1	2	Toplam
Gerçek	1	40	12	52
	2	15	49	64
	Toplam	55	61	116

b) 9 öznitelikli DVM

DVM Karışıklık Matrisi				
		Tahmin Sınıfı		
		1	2	Toplam
Gerçek	1	43	9	52
	2	12	52	64
	Toplam	55	61	116

c) 4 öznitelikli DVM

DVM Karışıklık Matrisi				
		Tahmin Sınıfı		
		1	2	Toplam
Gerçek	1	41	11	52
	2	7	57	64
	Toplam	48	68	116

e) 5 öznitelikli DVM

DVM* Karışıklık Matrisi				
		Tahmin Sınıfı		
		1	2	Toplam
Gerçek	1	42	10	52
	2	7	57	64
	Toplam	49	67	116

f) 5 öznitelikli DVM

1-Sağlıklı kontrol grubu
 2-Hasta grubu

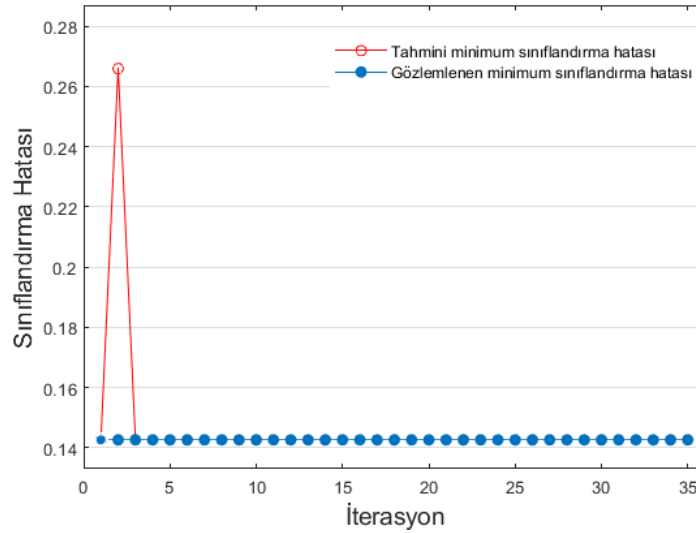
Farklı öznitelik ve sınıflandırıcı algoritmalarla elde edilen karışıklık matrisleri yardımıyla elde edilen doğruluk, duyarlılık, özgüllük, hassasiyet ve F1 skoru gibi performans göstergeleri Tablo 4’de gösterilmiştir.

Tablo 4. Öznitelik ve sınıflandırıcı seçimine göre sınıflandırıcı algoritmaların performansları

Öznitelik sayısı	Sınıf. Türü	Doğruluk	Duyarlılık	Özgüllük	Hassasiyet	F1 skoru
9 öznitelikli(Ö1-Ö9)	KNN	73.3	80.8	67.2	66.7	73.0
9 öznitelikli(Ö1-Ö9)	DVM	76.7	76.9	76.6	72.7	74.8
4 öznitelikli (Ö1-Ö4)	DVM	81.9	82.7	81.3	78.2	80.4
5 öznitelikli (Ö1-Ö4, Ö8)	DVM	84.5	78.8	89.1	85.4	82.0
5 öznitelikli (Ö1-Ö4, Ö8)	DVM*	85.3	80.8	89.1	85.7	83.2

Doğruluk skorları kullanılarak yapılan 9 öznitelik girişli iki sınıflandırıcı yöntemlerin karşılaştırılmasında %76.7 ile DVM, %73.3 yakalayan KNN’den daha başarılı olmuştur. İlkinde 9 girişli de daha başarılı olan DVM tekniğine uygulanan 4 öznitelikli ve 5 öznitelikli girişler için yapılan kıyaslamada; 4 öznitelikli ile %81.9 ile başarı elde edilirken; 5 öznitelikli de ise % 84.9 başarı elde edilmiştir. 5 öznitelikli veri setinin, sınıflandırmada en iyi performansı sergilediği görülmüştür.

DVM parametrelerinden kutu kısıtlama seviyesi 1’den 2.412’ye ve çekirdek skalası 3’den 3.532 ‘ye değiştirilerek **DVM*** elde edilmiş ve sınıflandırma doğruluğu %85.3 ile çalışmanın en başarılı algoritması olmuştur. İterasyon sayısına göre minimum sınıflandırma hatasını gösteren grafik Şekil 1’de gösterilmiştir. En iyi sınıflandırma doğruluğu, birinci iterasyonda yakalanmıştır. Ayrıca normal ve hastaları tahmin için AUC (ROC eğrisi altında kalan alan) değeri %89 bulunmuştur.

Şekil 1. İterasyon sayısına göre minimum sınıflandırma hatası

4. SONUÇ

Dünya nüfusunda kadınlar üzerinde bu kadar etki yapan ve ölümlere neden olan bu kanser türü için erken teşhise katkı sağlayacak araştırma yapmanın önemli olduğu düşünülmüştür. Amaç iki sınıflandırıcıdan hangisinin ve bağımsız değişkenlerden hangilerinin meme kanser tahmininde etkili olduğunun tespitini yapmaktır. Veri setinde bulunan 9 bağımsız değişkenin giriş olarak kullanıldığı sınıflandırıcı performansları karşılaştırıldığında destek vektör makinelerinin K en yakın komşu algoritmasına göre daha iyi olduğu anlaşılmıştır. Çalışmada meme kanser tahmini için yapılan en

başarılı sınıflandırma, algoritma girişlerine glikoz, resistin, yaş, VKİ ve adiponektin verileri uygulandığında görülmüştür. Bu 5 değişkenin giriş yapıldığı ve destek vektör makinelerinin kullanıldığı bir sınıflandırma işleminde, en yüksek sınıflandırma doğruluğu, duyarlılık, özgüllük, hassasiyet, F1 skoru ve AUC değerleri elde edilmiştir. Çalışmanın sonuçları meme kanser teşhisine yardımcı olup, doğru teşhis koymayı destekleyebilir. Bir sonraki çalışmada performans değerlerini artıracak çalışmalar devam edecektir.

KAYNAKÇA

1. WHO, Breast Cancer, Son Erişim tarihi: 10.05.2020, World Health Organization. <https://www.who.int/cancer/prevention/diagnosis-screening/breast-cancer/en/>.
2. Aličković, E. & Subasi, A. (2017). Breast cancer diagnosis using GA feature selection and Rotation Forest. *Neural Comput & Applic* 28:753–763. <https://doi.org/10.1007/s00521-015-2103-9>
3. Zhang, S. 2020. Cost-sensitive KNN classification, *Neurocomputing*, 391:234-242, <https://doi.org/10.1016/j.neucom.2018.11.101>.
4. Deng, Z., Zhu, X., Cheng, D., Zong, M. & Zhang, S. (2016). Efficient kNN classification algorithm for big data, *Neurocomputing*, 195:143-148. <https://doi.org/10.1016/j.neucom.2015.08.112>.
5. Wu, X., Zhang, C. & Zhang, S. (2004). Efficient mining of both positive and negative association rules, *ACM Trans. Inform. Syst.*, 22 (3):381–405. <https://doi.org/10.1145/1010614.1010616>
6. Liu, P., Choo, K.R., Wang, L. et al. (2017). SVM or deep learning? A comparative study on remote sensing image classification. *Soft Comput.*, 21:7053–7065 <https://doi.org/10.1007/s00500-016-2247-2>.
7. Crisóstomo, J., Matafome, P., Santos-Silva, D. et al. (2016). Hyperresistinemia and metabolic dysregulation: the close crosstalk in obese breast cancer. *Endocrine*, 53(2):433-442. <https://doi.org/10.1007/s12020-016-0893-x>.
8. Patrício, M., Pereira, J., Crisóstomo, J. et al. (2018). Using Resistin, glucose, age and BMI to predict the presence of breast cancer. *BMC Cancer*, 18- 29 <https://doi.org/10.1186/s12885-017-3877-1>
9. <https://archive.ics.uci.edu/ml/datasets/Breast+Cancer+Coimbra>. Son Erişim Tarihi: 30.04.2020